

obeštećenje za teško kršenje njihovih prava nije dostupno žrtvama, žrtve seksualne eksploatacije mogu se dodatno kažnjavati zbog odavanja prostituciji. Odgovor države na kršenje prava žrtava trgovine ljudima još uvek nije u potpunosti adekvatan. U cilju postizanja punog uživanja propisanih prava, treba raditi podjednako i na unapređenju pravnog okvira i prakse.

6. Broj izveštaja o slučajevima krijumčarenja ljudi preko teritorije Republike Srbije ka zemljama zapadne Evrope iz godine u godinu postaje sve veći. Putevi ilegalnih migracija vode preko Srbije u Hrvatsku, Mađarsku i dalje u zemlje EU.

Kao krijumčari pojavljuju se uglavnom državljani Srbije, dok su krijumčarena lica poreklom uglavnom iz azijskih i afričkih zemalja.

7. Ove godine je posebnu zabrinutost javnosti izazvalo usvajanje Uredbe o merama socijalne uključenosti korisnika novčane pomoći po kojoj korisnici pomoći moraju da rade da bi pomoć i dalje dobijali. Prema tumačenju stručne javnosti, sadržaj pojedinih odredbi Uredbe formulisan je tako da zadire u prava ugroženih društvenih grupa garantovanih Ustavom i zakonima.

Reforma pravosuđa i nezavisnost i nepristrasnost sudova.

1. Ustav Republike Srbije sadrži odredbe o pravu na pravično suđenje. Za potpuno ispunjavanje ovog prava bilo je neophodno da se pravosuđe u Srbiji ozbiljno reformiše, što je započeto decembra 2009. godine opštim reizborom sudija i traje do danas.

2. U 2013. godini usvojena je Nacionalna strategija reforme pravosuđa za period od 2013. do 2018. godine. Prema predloženim merama predviđeno je da do 2018. godine budu izvršene sve pripreme za promenu dela Ustava koji se odnosi na pravosuđe kako bi se ispunili uslovi nezavisnosti, efikasnosti i odgovornosti pravosuđa. U julu 2014. godine završio se proces skringa za poglavlje 23 – Pravosuđe i osnovna prava tokom kojeg su definisani kriterijumi za otvaranje pregovora u poglavlju 23, kao i preporuke na koje bi Srbija trebalo da odgovori prilikom ispunjavanja kriterijuma.

3. Nova mreža sudova, regulisana Zakonom o sedištim i područjima sudova i javnih tužilaštava, počela je da funkcioniše od 1. januara 2014. godine i obuhvata sudove opšte i posebne nadležnosti. Zakon predviđa mrežu sudova koja ima: 66 osnovnih sudova sa 29 sudskih jedinica i 58 osnovnih javnih tužilaštava, 25 viših sudova i 25 viših javnih tužilaštava, 16 privrednih sudova, četiri apelaciona suda, u Beogradu, Kragujevcu, Nišu i Novom Sadu i četiri apelaciona javna tužilaštva. Prekršajnih sudova je 44. U mreži sudova su i Vrhovni kasacioni sud i Ustavni sud Srbije.

4. Procedura izbora i napredovanja sudija i tužilaca ne garantuje nezavisnost od drugih grana vlasti. Neophodne izmene Ustava trebalo bi da osiguraju da profesionalnost i integritet postanu glavni kriterijumi u procesu izbora sudija, a procedura transparentnija i zasnovana na vrednovanju prethodnog rada. Direktni rizik za nezavisnost pravosuđa predstavlja uloga Narodne skupštine u imenovanju i razrešenju sudija, predsednika sudova i predsednika Vrhovnog kasacionog suda, tužilaca kao i republičkog javnog tužioca. Slična je situacija s imenovanjem Državnog veća tužilaca.

5. U prethodnom periodu jedan od najvećih izazova bila je reintegracija u pravosudni sistem oko 800 sudija i javnih tužilaca koji su vraćeni na funkciju na osnovu odluke Ustavnog suda. Još jedno polovično rešenje koje će imati dugoročne posledice je izbor na funkcije sa stalnim mandatom oko 900 sudija koji su 2009. godine bili izabrani na period od tri godine pošto Visoki savet sudstva nije